

uitspraak

Uitspraak d.d. 16 december 2020 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4441

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. H.D. Coumou en mr. M. Bijleveld,

tegen

de heer [verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 2 januari 2020 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrapport van 17 augustus 2020 dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. In een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail van 23 september 2020 aan verweerder, is verweerder door de secretaris uitgenodigd voor de zitting van 4 november 2020. Klager is eveneens uitgenodigd. In een e-mail aan de secretaris van 1 november 2020 heeft verweerder te kennen gegeven bij nader inzien niet ter zitting aanwezig te zullen zijn.

1.4. Op de zitting van 4 november 2020 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is zoals aangekondigd niet verschenen.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was sinds 6 augustus 2018 als extern consultant werkzaam bij de bank als regisseur op de afdeling [afdeling].

2.2. Verweerder heeft op 8 augustus 2018 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de

Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. Op 18 maart 2019 heeft in Utrecht een aanslag in een tram plaatsgevonden. Diezelfde dag heeft de politie een opsporingsbericht uitgebracht, waarin het publiek werd gevraagd uit te kijken naar de (op dat moment: vermoedelijke) dader. Daarbij zijn de voor- en achternaam, en leeftijd van die persoon genoemd.

2.4. Verweerder heeft in het banksysteem [systeem] het hoofdscherm met gegevens van de door de politie aangeduide persoon bekeken. In het hoofdscherm zijn de naam, het adres, de woonplaats en de geboortedatum van een klant zichtbaar.

2.5. Na intern onderzoek naar bovengenoemde gedraging, heeft de bank verweerder bij brief van 26 april 2019 een waarschuwing gegeven.

2.6. De Gedragscode van de bank schrijft voor dat persoonlijke informatie, zoals rekeningen en informatie over transacties, niet mag worden bekeken tenzij dit strikt noodzakelijk is voor het werk van de bankmedewerker.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager verwijt verweerder dat hij gegevens van een klant, in dit geval de (toen vermeende) aanslagpleger, heeft bekeken zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond. De gegevens die de bank van een klant heeft, geven veel prijs over de klant. Dit betreft niet alleen informatie over diens financiële situatie, maar ook informatie over het persoonlijke leven van de klant. Door het raadplegen van het banksysteem is verweerder meer te weten gekomen over de persoonsgegevens dan door de politie naar buiten is gebracht. Hoewel klager begrijpt dat het een aangrijpende dag was, mag van een professioneel bankmedewerker worden verwacht dat hij of zij zich niet laat meeslepen en onder alle omstandigheden naar de bankierseed handelt. Voor het doen van onderzoek naar aanleiding van politie-informatie dienen formele wegen te worden bewandeld. Binnen de bank zijn speciale afdelingen aangewezen om zulk onderzoek uit te voeren. Verweerder mocht dit niet zelfstandig doen. Volgens klager heeft verweerder gehandeld in strijd met de gedragsregels 1 en 4 van de Gedragsregels Bancaire Sector. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een berisping op te leggen.

3.2. Verweerder heeft in een gesprek met klager verklaard dat hij op 18 maart 2019 werkzaam was op een bankkantoor in Utrecht, op een paar honderd meter afstand van de aanslag. Hij wilde weten of de betreffende persoon connectie had met de bank. Die persoon zou dan een risico voor de bank kunnen zijn. Verweerder zou in dat geval een melding hebben gedaan, op dezelfde wijze als wanneer hij 'een event' opmerkt. Ook heeft verweerder verklaard dat hij niet uit sensatie heeft gehandeld.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.

4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder de gedragsregels en de interne regels van de bank niet heeft nageleefd doordat hij, zonder dat dit tot de uitoefening van zijn functie kan worden gerekend, de gegevens van de door de politie aangeduide persoon heeft geraadpleegd in het banksysteem. Hij heeft zich daardoor niet gehouden aan de regels die gelden voor zijn werk bij de bank. Deze regels beogen mede de privacy van de klanten van de bank te beschermen. Kennisnemen van persoonlijke informatie zonder dat dit voor de uitoefening van de functie noodzakelijk is, is niet in overeenstemming met de gedragsregel dat integer moet worden gewerkt.

4.3. De tuchtcommissie zal echter, gelet op de bijzonderheden van de zaak, aan verweerder geen maatregel opleggen. Allereerst is van belang dat het raadplegen beperkt is gebleven tot NAW-gegevens en, anders dan in zaken waaraan klager in het klachtrapport heeft gerefereerd, geen rekeninggegevens (in de zin van financiële transacties) zijn geraadpleegd. De mate waarin toegang is verkregen tot privacygevoelige informatie is in die zin beperkt gebleven. De stelling in het klachtrapport dat ‘enkel’ het feit dat de bankrekening in het systeem niet toegankelijk was eraan in de weg heeft gestaan dat zicht is verkregen op de financiële gegevens van de betreffende klant, vindt geen steun in het dossier zodat hieraan wordt voorbijgegaan. Daarnaast neemt de tuchtcommissie in ogenschouw dat, hoewel het opzoeken van de klant in het banksysteem niet was toegestaan, verweerder dit in dit geval niet deed vanuit persoonlijk belang of om, zoals klager kennelijk meent, nieuwsgierigheid naar de persoonsgegevens of de financiële wandel van de klant te stillen. De tuchtcommissie acht aannemelijk dat verweerder in een landelijk zeer gespannen situatie -die zich in zijn geval extra deed voelen doordat hij werkzaam was in Utrecht en zijn kantoor zich vlak bij de plek van de aanslag bevond- een kort moment onvoldoende heeft stilgestaan bij de beperkingen die voor hem gelden voor het gebruiken van het systeem dat hem in zijn dagelijkse werkzaamheden ter beschikking staat. Nu verweerder reeds meerdere keren heeft erkend dat hij anders had moeten handelen, is er naar het oordeel van de tuchtcommissie geen aanleiding deze misstap met een tuchtrechtelijke maatregel te sanctioneren.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder **geen maatregel** op.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. J.L.S.M. Hillen en prof. dr. A.J.C.C.M. Loonen, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

voorzitter

secretaris

De secretaris is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

Deze uitspraak is aan klager en verweerder verzonden op 16 december 2020.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.